

Algú ho havia de dir

No descobreixo res de nou quan avui us escric sobre el centralisme que patim els ebrencs i, suposo que d'altres pobles de la perifèria d'aquest país, per part dels mitjans de comunicació d'abast nacional, convençuts com estan que només allò que passa a les grans ciutats, especialment a Barcelona i Girona, és important i interessa als seus lectors.

Ja podem esforçar-nos a programar festivals originals i amb artistes potents a la cartellera, com gestionar tota mena d'actes culturals d'una indiscutible rellevància, i cadascun de vosaltres podrà pensar en algun dels que s'han celebrat els darrers anys que han passat desapercebuts a la premsa catalana, que ben segur serà ignorat en els seus informatius, magazins o documentals culturals.

De vegades he observat que el

mateix artista d'un cert renom, que ha visitat primer les Terres de l'Ebre, amb èxit de públic, no ha estat notícia i en canvi al cap d'uns dies la seva actuació a la capital catalana ha estat destacada en les pàgines de cultura o en les portades del dia.

El que és més greu al meu parer i em sap molt de mal, m'ofen de veritat, és que els mitjans públics segueixen també fidels a aquesta tendència, com és el cas de TV3 o Catalunya Ràdio.

Les Terres de l'Ebre només són notícia, i això ja és un tòpic excessivament vintage, però molt actual, quan passa alguna desgràcia, algun escàndol o alguna altra desgràcia, que inexorablement atreu els periodistes de la capital, per proveir de morbo els seus lectors.

Les bones notícies, l'excel·lent patrimoni que gaudim, no són notícia. Que un poble tan petit com

Ulldecona tingui dos restaurants amb estrelles Michelin no és notícia, possiblement ni ho saben.

Com ignoren les seves oliveres mil·lenàries. Una altra cosa seria el seu espoli, que llavors potser sí que els pot resultar atractiu.

És molt trist comprovar que, malgrat alguna concessió paternalista de la premsa nacional, gairebé mai és té en consideració la gent de la perifèria, la gent de l'Ebre, per molts esforços que fèssim i per molts beneficis que ens donaria el fet de difondre les moltes iniciatives que organitzem i que ben segur serien atractives per al conjunt dels catalans. Probablement constatarien que Catalunya és molt més rica en matisos del que ells pensen.

Bé la cosa està així i a jutjar pels anys que patim aquesta situació, difícilment es pot ser optimista i que canviï aquesta dinàmica i ma-

nera de fer, però parafrasejant el meu company i respectat Joan Tardà: algú ho havia de dir (un altre cop), a veure si veritablement acaba funcionant el gota a gota.

Ja seria hora que TV3 posés en marxa una delegació física a les Terres de l'Ebre, si veritablement són conscients que aquesta és una de les millors maneres de fer país i de propiciar un autèntic reequilibri territorial.

En canvi, també m'agradaria insistir en el gran paper de la premsa de casa nostra. Òbviament la seva sensibilitat és una altra, perquè totes les capçaleres, prescindint de la seva línia editorial, es mostren sensibles a recollir totes les manifestacions culturals ebrencues, com no podria ser d'una altra manera, perquè aquesta és precisament la seva raó de ser.

Però si és de valorar en què ho fan amb una absoluta professionalitat, malgrat que sóc conscient, de les dificultats que representa tenir pocs recursos per fer-ho, molts menys que els que disposa la premsa nacional. On no arriben els diners, arriba la il·lusió i les ganes de potenciar i fer més rica la nostra terra. De fet són moltes les ocasions en què gràcies a la informació local i territorial, la premsa nacional coneix la nostra realitat i es fa ressò en alguna ocasió molt puntual del que s'està coent al nostre territori, tot i que sempre posa més èmfasi en les males notícies que en les bo-

Ramon Bel
regidor de festes i governació de
l'Ajuntament d'Ampostà per Esquerra
Republicana de Catalunya

nes, com us comentava al principi d'aquest article. I la proporció és ofensiva.

La premsa ebrencua ens ha fet estimar, més encara, la nostra cultura, ens ha posat en valor la nostra identitat com un tresor important per a Catalunya i aconsegueix dinamitzar un territori a base d'informar d'allò que es fa arreu de les Terres de l'Ebre, la qual cosa provoca que els canareus puguin anar a un concert d'Ampostà i els ampostins conèixer el pas dels ibers per la moleta del Remei.

La premsa de casa ens ha remarcat el nostre perfil propi, que és diferent de la resta de catalans, ens ha informat de la nostra gran capacitat d'organitzar actes culturals i festius de prestigi i ens està posant al mapa de Catalunya amb la mateixa dignitat que hi són la resta de pobles, incloent les grans àrees metropolitanes que sempre volen exercir el seu hipèrtrofiat protagonisme.

El meu reconeixement més sincer. I el meu respecte.

Àrea #DeltebreTerritori
Gestió territorial

Edicte

La Junta de Govern Local ha aprovat inicialment, en la sessió ordinària de 2 de setembre del 2021, la rectificació de la memòria valorada "reforma Ajuntament de Deltebre Àrea EAC i DELTA.CAT", redactada per l'arquitecte municipal Felip Carles Munné, amb un import total de 40.252,26 € (quaranta mil dos-cents cinquanta-dos euros amb vint-i-sis cèntims) de pressupost d'execució per contracta.

Aquesta memòria valorada s'exposa al públic pel termini de 30 dies conforme s'estableix a l'art. 37 del Reglament d'obres, activitats i serveis dels ens locals, aprovat pel Decret 179/1995, de 13 de juny, per tal que els interessats legítims puguin examinar-la i adduir-hi en contra les reclamacions que consideren pertinents.

Al tauler d'anuncis electrònic d'este Ajuntament estarà igualment exposat este edicte i a l'Àrea de #DeltebreTerritori subàrea de gestió territorial podran examinar-se la memòria valorada de què es tracta en hores d'oficina.

Deltebre (Delta de l'Ebre), 2 de setembre del 2021
El secretari accidental,
David Torres Fabra